

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 282/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 lutego 2022 roku w sprawie VII K 17/22.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mając wpływ na jego treść polegający na uznaniu przez Sąd I instancji, że społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu jest znaczna, co skutkowało wymierzeniem przez Sąd kary grzywny	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>a nie zastosowaniem przez Sąd instytucji odstąpienia od wymierzenia oskarżonemu kary na podstawie art. 59 k.k., które byłoby wystarczające dla ukształtowania oskarżonego w kierunku poszanowania przez niego określonych wartości, chronionych przez przepisy prawa karnego.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnosząc się do powyższego zarzutu wskazać należy, iż możliwość odstąpienia od wymierzenia kary jest dopuszczalna tylko w przypadku przestępstw, zagrożonych karami krótkoterminowymi lub karami wolnościowymi (kara grzywny lub ograniczenia wolności). Nie ma przy tym znaczenia, czy dany czyn zagrożony jest tylko jedną z powyższych kar, czy też przewidziano za niego kary alternatywne (np. kara grzywny, kara</p>				

ograniczenia wolności lub karę pozbawienia wolności do roku). W tym ostatnim przypadku istotne jest to, aby kara pozbawienia wolności, którą można wymierzyć obok którejś z kar wolnościowych, nie przekraczała 3 lat. Wobec tak niewysokiego zagrożenia karą przyjmuje się, że omawiany przepis znajduje zastosowanie w stosunku do "przestępczości drobnej i lżejszej z grupy przestępstw o średnim ciężarze gatunkowym" (V. Konarska-Wrzošek, w: Stefański (red.), Kodeks karny, 2015, s. 393). Stosując instytucję odstąpienia od wymierzenia kary sąd bada ponadto stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, uwzględniając przesłanki z przepisu art. 115 § 2 k.k., tj. rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak

również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia (szerzej na temat oceny stopnia społecznej szkodliwości – zob. uwagi do art. 53 k.k.). W doktrynie przyjmuje się, że odstąpienie od wymierzenia kary może mieć miejsce, kiedy analiza stopnia społecznej szkodliwości czynu wykaże, iż jest on większy niż nieznaczny, lecz jeszcze nie znaczny (P. Gensikowski, Aktualne problemy odstąpienia, s. 150–151).

A zatem, możliwość odstąpienia od wymierzenia kary i ograniczenie represji karnej wyłącznie do środka karnego, przypadku lub środka kompensacyjnego przy przestępczości drobnej i średniej jest uzależniona od spełnienia trzech warunków. Po pierwsze wymaga się, aby społeczna szkodliwość konkretnego czynu nie była znaczna, po drugie wymierzenia przez sąd środka karnego, przypadku

lub środka kompensacyjnego wobec sprawcy, po trzeciej orzekania samoistnie danego środka z przekonaniem, że jest on w stanie spełnić cele stawiane przed karą.

Przypisany oskarżonemu występki stypizowany w art. 180a k.k. jest zagrożony karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

W ocenie Sądu o ile społeczna szkodliwość popełnionego przez oskarżonego przestępstwa nie jest znaczna. Bowiem jakkolwiek oskarżony swoim zachowaniem godził w dobro prawne jakim jest bezpieczeństwo ruchu drogowego, to jednak podkreślić trzeba, że do popełnienia przestępstwa doszło w sytuacji, gdy obecnie oskarżony potwierdził swoje kwalifikacje do kierowania pojazdami uzyskaniem uprawnień do kierowania

pojazdami kategorii C (w styczniu 2022 roku), aktualnie posiada zaś prawo jazdy kategorii B, B1, C, C1 i AM. Przyjąć zatem można w stopniu granicznym z pewnością, że w dniu zdarzenia oskarżony faktycznie posiadał wszelkie kwalifikacje do prowadzenia pojazdu, a tym samym dawał co do zasady gwarancję bezpiecznego udziału w ruchu w charakterze kierującego pojazdem (pomimo, że na skutek popełnionych wykroczeń i uzyskania punktów karnych formalnie zostały mu cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami). Tym samym przyjąć można, że nie stwarzał większego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Swoim zachowaniem nie stwarzał zagrożenia popełnienia innego czynu zabronionego godzącego w bezpieczeństwo ruchu drogowego. Uwzględniając fakt, że przestępstwo z art. 180a k.k. ma charakter formalny i dla jego bytu

nie jest wymagane
sprowadzenia
zagrożenia
bezpieczeństwa
ruchu drogowego
(jest ono
przestępstwem z
abstrakcyjnego
zagrożenia), to
jednak faktyczne
kwalifikacje
oskarżonego do
prowadzenia
pojazdów mają
znaczenie dla oceny
stopnia społecznej
szkodliwości jako
nieznacznego.
Jednakże, mając na
uwadze poczynione
w sprawie ustalenia
faktyczne,
ujawnione
okoliczności i ich
ocenę prawną, ale
też uwzględniając
fakt, że orzeczenie
samoistnego środka
karnego nie
spełniłoby w tym
konkretnym
przypadku celów
stawianych przed
karą, zdaniem Sądu
w realiach tej
sprawy, brak
podstaw do
odstąpienia od
wymierzenia
oskarżonemu kary
za przypisane mu
przestępstwo (co
jednakowoż nie stoi
na przeszkodzie
zastosowaniu
dobrodziejstwa
warunkowego
umorzenia
postępowania
karnego - o

czym szczegółowo w punkcie 5.2.1.).			
Wniosek			
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu z art. 180a k.k. i na podstawie art. 59 § 1 k.k. odstąpienie od wymierzenia kary oraz orzeczenie na podstawie art. 43a § 1 k.k. od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenia pieniężnego w kwocie 3.000 zł.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Wniosek zasadny co do zasady w zakresie konieczności zmiany zaskarżonego wyroku, niemniej jednak nie w zakresie postulowanym przez obrońcę oskarżonego.			

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego K. M. – jako słuszny i odpowiadający prawu – należało utrzymać w mocy.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Sąd Rejonowy co do zasady prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie w zakresie czynu</p>		

<p>inkryminowanego oskarżonemu K. M., a także rozważył wszystkie okoliczności mające znaczenie w tym zakresie.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w miejsce kary orzeczonej w punkcie 1 i rozstrzygnięć z nią związanych zawartych w punkcie 2 na podstawie art. 66 § 1 i § 2 k.k. i art. 67 § 1 i § 2 k.k. warunkowo umarżono postępowanie karne w stosunku do oskarżonego K. M. na okres próby 2 lat i oddano oskarżonego w wyznaczonym okresie próby pod dozór kuratora sądowego; - na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. i art. 43a § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego K. M. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w 		

<p>kwocie 4.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Sąd odwoławczy dostrzegł, że Sąd Rejonowy niewłaściwie ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu K. M., a wynika to z nieuwzględnienie w sposób prawidłowy i kompleksowy wszystkich okoliczności podmiotowych i przedmiotowych rzutujących na tą ocenę.</p> <p>Bowiem, uwzględniając występujące w sprawie okoliczności przedmiotowo – podmiotowe, w ocenie Sądu odwoławczego stwierdzić należy, iż stopień zawinienia i stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu nie jest znaczny. Wynika to z faktu, że oceniając czyn oskarżonego oraz zważając na nasilenie</p>	

inkryminowanego
działania ze strony
oskarżonego nie
można stwierdzić, że
cechuje go wysoki
stopień społecznej
szkodliwości, a tym
samym,
przestępstwo
oskarżonego
zasługuje na
łagodniejsze
traktowanie. Tym
samym, zdaniem
Sądu odwoławczego
nie ma potrzeby,
aby w obliczu
przedmiotowego
zdarzenia
kształtować postawę
oskarżonego
poprzez
wymierzenie mu
nieizolacyjnej kary
grzywny oraz środka
karnego na poziomie
ustalonym przez
Sąd a quo.
Mając na względzie
dotychczasowy
sposób życia
oskarżonego oraz
jego warunki i
właściwości
osobiste, w
przekonaniu Sądu
Okręgowego,
właściwe będzie
warunkowe
umorzenie
postępowania
karnego wobec
oskarżonego i takie
właśnie
rozstrzygnięcie, w
połączeniu ze
świadczaniem
pieniężnym będzie
zupełnie
wystarczające w

celu uświadomienia mu naganności postępowania, jak również stanowić będzie dla nich właściwą nauzkę i przestrogę na przyszłość.

Uzasadnione jest jednocześnie przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego, oskarżony będzie przestrzegać porządku prawnego i w przyszłości nie popełni ponownie przestępstwa.

W realiach niniejszej sprawy niewątpliwym jest, iż oskarżony, swym postępowaniem, polegającym na poruszaniu się po drodze publicznej w dniu 12 kwietnia 2020 roku samochodem osobowym pomimo wydania decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami z dnia 03.02.2020 r. godził w bezpieczeństwo w komunikacji. Bezpieczeństwo to może być bowiem zagrożone przez prowadzących pojazdy mechaniczne, którym cofnięto uprawnienia do ich prowadzenia ze

względu na to, że nie dawali gwarancji bezpiecznego udziału w ruchu w charakterze kierujących nimi. Jednakże oceniając czyn oskarżonego nie można jednak stwierdzić, że cechuje go wysoki stopień społecznej szkodliwości, a tym samym, przestępstwo jego zasługuje na łagodniejsze traktowanie. Faktem jest, iż oskarżony przyznał się do stawianego mu zarzutu, przy czym, utrzymywał, że nie wiedział o cofnięciu mu uprawnień do kierowania pojazdami w związku z popełnieniem wykroczeń. Podkreślić też należy, iż analiza akt sprawy wskazuje, że oskarżony został zatrzymany w P. w trakcie rutynowej kontroli. W ocenie sądu odwoławczego niebagatelne znaczenie, przy ocenie sposobu zachowania sprawcy przed popełnieniem przestępstwa, ma także fakt dotychczasowej niekaralności (który należy rozpatrywać w aspekcie wieku oskarżonego 22 lat)

oraz mając w polu widzenia, że prowadził dotychczas ustabilizowany tryb życia, a także, że aktualnie pracuje zarobkowo w charakterze kierowcy (umowa o pracę na czas określony do dnia 16.02.2022 r. została zawarta w dniu 17.02.2022 r.). W kontekście powyższych wniosków oraz mając na uwadze całokształt okoliczności związanych z naruszeniem przez oskarżonego porządku prawnego, a także fakt, iż w istocie rzeczy wina i stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, nie są znaczne, zaś okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, oskarżony zasługuje na warunkowe umorzenie postępowania karnego na okres próby 2 lat. Tym samym, jest to wystarczająco dużo czasu, aby w sposób prawidłowy zweryfikować, czy oskarżony zasłużył na dobrodziejstwo instytucji warunkowego

umorzenia
postępowania
karnego, a także, czy
w sposób rzetelny
wywiązuje się z
nałożonych na niego
obowiązków.

Zdaniem Sądu
sposób życia
oskarżonego przed
popęlnieniem
przestępstwa oraz
jego właściwości i
warunki osobiste,
a nade wszystko
szczególne
okoliczności
przestępstwa (które
zostały powyżej
wyeksponowane),
stanowią pozytywną
prognozę na
przyszłość, i
pozwalają
przypuszczać, że
mimo warunkowego
umorzenia
postępowania
oskarżony będzie
przestrzegał
porządku prawnego
i nie wejdzie
ponownie w konflikt
z prawem.

Podkreślić należy, iż
jakkolwiek w ocenie
sądu odwoławczego,
występek
oskarżonego
zasługuje na
potępienie, niemniej
jednak nie
dyskwalifikuje
możliwości
zastosowania
względem niego
dobrodziejstwa
instytucji

warunkowego
umorzenie
postępowania
karnego, a samo
postępowanie
zdaniem sądu
odwoławczego w
przypadku
oskarżonego
stanowi dla niego
realną nauzkę na
przyszłość.

A zatem, jakkolwiek
działanie
oskarżonego
zasługuje na
zdecydowanie
negatywną ocenę,
niemniej jednak
zważyć należy, iż
czyn ten stanowi
w dotychczasowym
życiu oskarżonego
odosobniony
przypadek (nie był
w przeszłości karany
za przestępstwa
choć okoliczności tej
przeceniać zbytnio
nie należy w
kontekście jego
wieku) świadczący
o przypadkowości
i incydentalności
zachowania.

Oskarżony co do
zasady prowadził
dotychczas
ustabilizowany tryb
życia (nie umknęło
wszak sądowi
odwoławczemu, że
oskarżony był
karany za
popelnione
wykroczenia w
postępowaniu
mandatowym).
Uwzględniając

powyższe Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że okoliczności te składają się na przewidziane w art. 66 § 1 kk przesłanki stosowania warunkowego umorzenia postępowania tj. wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie wejdzie po raz kolejny w konflikt z prawem. Należy zważyć, że istotą warunkowego umorzenia postępowania, zgodnie z założeniami ustawodawcy, jest likwidowanie konfliktu wywołanego przestępstwem. Znajduje ono zastosowanie tam, gdzie nie ma potrzeby ze względu

na cele kary,
jej wymierzenia, a
nawet
kontynuowania
postępowania
karnego i
doprowadzenia do
wyroku skazującego.
Podstawowym
zatem celem wyżej
wymienionej
instytucji jest cel
wychowawczy,
którego spełnienie
oceniane jest
poprzez
sprawdzenie
funkcjonowania
sprawcy w okresie
próby. Jest to szansa
dana sprawcy, by
pomyślnym
upływem okresu
próby udowodnił, że
zrozumiał
naganność swego
postępowania i tym
samym dał
gwarancję
akceptowania w
przyszłości
obowiązujących
norm prawnych.

Sąd Okręgowy
bacząc na całokształt
okoliczności sprawy
uznał, że
wymierzenie kary
oskarżonemu w
istocie nie jest
konieczne, a cele
postępowania
zostaną osiągnięte
poprzez warunkowe
umorzenie
postępowania.
Jednocześnie
wyznaczony 2 letni
okres próby i

dozór kuratora we wskazanym okresie próby, umożliwi wgląd w proces kształtowania się właściwych postaw w życiu oskarżonego w okresie próby oraz umożliwi stałą kontrolę w nad przestrzeganiem przez oskarżonego norm prawnych.

Aby jednak wydanie rozstrzygnięcia o warunkowym umorzeniu postępowania nie oznaczało, że oskarżony nie ponosi żadnych realnych konsekwencji związanych z popełnionym występkiem, w celu wzmocnienia funkcji wychowawczej i stabilizacji właściwej postawy oskarżonego wobec wartości i dóbr chronionych prawem, Sąd Okręgowy orzekł w stosunku do oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 4000 złotych. Określając taką kwotę uznał, że w takim wymiarze będzie ona właściwą dolegliwością w

obliczu
warunkowego
umorzenia
postępowania.

Oskarżony jest
młodym
człowiekiem, który
ewidentnie u progu
swego dorosłego
życia popełnił błąd.
Fakt ten jest w
świetle
zgromadzonych
dowodów oczywisty.
Niniejsze
postępowanie ma
być nauką na
przyszłość, stanowić
barierę dla dalszych
błędów i ma
ukierunkować go
na dążenie do
widocznej poprawy
zachowania i
przestrzegania norm
prawnych.

W tym miejscu,
wskazać należy, iż
w ocenie sądu
odwoławczego nie
stoi na przeszkodzie
ponownemu
warunkowemu
umorzeniu
postępowania
karnego okoliczność,
że już raz Sąd
Rejonowy
zastosował wobec
niego
dobrodziejstwo tej
instytucji, albowiem
wyrokiem Sądu
Rejonowego w
Piotrkowie
Trybunalskim z dnia
21 sierpnia 2020
roku w sprawie

VII K 355/20
warunkowo umorzył
postępowanie wobec
oskarżonego za czyn
popelniony w dniu
12 kwietnia 2020
roku stypizowany w
art. 180a k.k., a które
to postępowanie na
skutek zaniedbania
oskarżonego,
zaniechania
uiszczenia
świadczenia
pieniężnego w
okresie braku pracy
i środków
finansowych w
czasie panującej
pandemii COVID
-19, zostało podjęte
prawomocnym
postanowieniem
Sądu Rejonowego w
Piotrkowie
Trybunalskim z dnia
23 sierpnia 2021
roku w sprawie
VII K 355/20.
Tym bardziej, że
dokonując oceny
stopnia społecznej
szkodliwości czynu
sprawcy uwzględnia
się zamknięty
katalog czynników
określonych w art.
115 § 3 k.k. i tylko
te enumeratywnie
wymienione
okoliczności
uwzględnia się w
tym przypadku,
a które zostały
wyeksponowane
powyżej przez sąd
odwoławczy.

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

<p>1.1.8. Zapłaty i prawnego i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>W oparciu o przepisy art. 634 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami) Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego K. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty za obie instancje oraz kwotę 20 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w</p>	

	<p>postępowaniu odwoławczym.</p> <p>Oskarżony jest młodym, zdrowym człowiekiem i podjął pracę zarobkową, a więc ma możliwość uregulowania ciążących na nim należności sądowych.</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 lutego 2022 roku w sprawie VII K 17/22.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana